

РЕШЕНИЕ

№ 14131

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 24.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **5041** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на З. К. К., [ЕГН], с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу отказ на Национална агенция по приходите (НАП) от 30.04.2024 г. да приеме данъчна декларация, подписана с издаден от „Борика“ АД електронен подпис.

В жалбата се сочи, че К. не е успял да подаде данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за 2023 г. чрез портала за електронни услуги на НАП, като са изложени аргументи, че причината за това е, че системата предоставила текстов документ с описание на услуги на доставчик на удостоверителни услуги, различен от ползания от оспорващия. С жалбата се иска от съда да: отмени отказа на Национална агенция за приходите да приеме данъчна декларация при нежелание от страна на потребителя да използва програми на Информационно обслужване (или друг избран от НАП доставчик на ЕУУ); да задължи НАП да преработи информационната си система, като премахне изискването да се използват програмни средства на един доставчик на ЕУУ и даде възможност да се използват квалифицирани електронни подписи от всички регистрирани в България и в Европейския съюз доставчици на ЕУУ; да отмените отказа на НАП да приеме данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ по електронна поща; да разгледате свързан иск по реда на чл.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за сумата от 100 (сто) лева поради нематериални щети от загубеното време, повече от три часа; да разгледа свързан иск по реда на чл.1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за сумата от 5 (пет) лева на ден, считано от 30.04.2024 г. до отстраняването на незаконното ограничение да ползвам избрания от мен доставчик на ЕУУ; да присъди направените по делото разноски. С определение №11265/09.07.2024г. съдът е разделил производството по делото, като настоящото производство е

продължило с разглеждането на жалбата на З. К. К., срещу искането да се отмени отказа на Национална агенция за приходите да приеме данъчна декларация при нежелание от страна на потребителя да използва програми на Информационно обслужване (или друг избран от НАП доставчик на ЕУУ); да се задължи НАП да преработи информационната си система, като премахне изискването да се използват програмни средства на един доставчик на ЕУУ и даде възможност да се използват квалифицирани електронни подписи от всички регистрирани в България и в Европейския съюз доставчици на ЕУУ; както и да се отмени отказа на НАП да приеме данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ по електронна поща.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на ТД на НАП С. се представлява от юр.к.И., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като недопустима, алтернативно като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

На 30.04.2024 г. З. К. попълнил годишна данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за 2023 г. чрез портала за електронни услуги на НАП. При опит да я подпише с КЕП и при натискане на бутон „проверка и подаване“ системата предоставила текстов документ с описание на услуги на доставчик на удостоверителни услуги, различен от ползвания от оспорващия. Върху екрана се визуализирало съобщение „Стартирането на компонента за подписване бе неуспешно. Моля, заредете отново страницата и потвърдете стартирането му, както и съобщение от системата за защита от зловредни програми на езика Я. на английски език, означаващо в превод “Искане за разрешение за достъп/ Електронният подпис на тази програма е проверен. Желаете ли да изпълните това приложение? То ще получи неограничен достъп до вашата машина. Име: местни услуги StampIT/ Издател „Информационно обслужване“ АД“.

К. не стартирал програмата. Възприел изложеното като отказ да бъде приета подадена декларация, поради нежеланието му като потребител да ползва програми на посочения доставчик на удостоверителни услуги. Поради това изпратил декларацията на електронен адрес [електронна поща], от където на 02.05.2024 г. получил отговор „в случай, че разполагате с облачен подпис, няма възможност да подадете ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ“, както и разяснения за други способи за подаване на ГДД.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определение №3792/09.04.2025 г., на ВАС за продължаване на съдопроизводствените действия по заявеното оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Правото на жалба възниква и може да бъде упражнено при наличието на определени процесуални предпоставки, които обуславят и процесуалната допустимост на съдебното производство. По аргумент от разпоредбите на чл.159, т.1 от АПК, предпоставки за възникване и съществуване на правото на оспорване, от категорията на абсолютните, за които съдът следи служебно, са наличието на акт, подлежащ на съдебно оспорване и контрол за законосъобразност и правен интерес от обжалването.

Съдът с разпореждания по делото е дал възможност на жалбоподателя да уточни кой точно е обжалваният административен акт (номер на акта, издател), в какво се изразява незаконосъобразността му и какво се иска от съда, а ако обжалва действие или бездействие на орган по смисъла на чл. 256 от АПК, следва да се уточни кое действие, респективно бездействие се обжалва, кой е неговият извършител. В изпълнение указанията на съда, на 21.08.2024 г. К. е

депозирал „Отговор“ по електронен път, в който посочва, че обжалва: 1. Административен акт без номер на НАП, изразен с действие на 30.04.2024 г. – отказ да приеме декларация по чл.50 от ЗДДФЛ чрез портала за електронни услуги (ИАА съгласно определението в чл.21, ал.1 от АПК); 2. Неприемане на подписани с издаден от Борика АД електронен подпис (бездействие по чл.256, ал.1 от АПК); 3. Административен акт номер „CRM:0105500“ на НАП, изразен в писмен отговор от 02.05.2024 г. – отказ да приеме декларация по чл.50 от ЗДДФЛ чрез портала за електронни услуги (ИАА съгласно определението в чл.21, ал.1 от АПК); В изпълнение дадени указания от ВАС с определение №3792/09.04.2025 г., съдът е дал нови указания на жалбоподателя, който в „отговор“ от 14.08.2025 г. посочва, че жалбата е срещу два отказа - един от електронния портал на НАП, а вторият отказ е от служител на НАП да бъде приета декларацията по електронна поща . Действията на задължените лица и органите по приходите по подаване и приемане на декларации са регламентирани в разпоредбите на чл. 98-104 ДОПК. Подаване на декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от задължено лице може да се извърши по електронен път освен в портала за електронни услуги на НАП, подписана с КЕП, също и чрез подаването ѝ в портала, подписана с ПИК на НАП, както и по електронна поща на официалните електронни адреси на ТД/офиси на НАП или чрез ССЕВ — системата за сигурно електронно връчване на Министерство на електронното управление. На официалната интернет страница на Агенцията, в секция „Данъци“, „Данък върху доходите на физическите лица“, са предоставени указания относно начините за подаване на декларациите по чл. 50 от ЗДДФЛ от задължените лица.

Видно и от твърдяното от жалбоподателя К., същият се е опитал да подаде декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ чрез електронната услуга за подаването ѝ в портала за електронни услуги на Агенцията, като не е завършил процеса по подписване на декларацията, поради нежелание от негова страна да използва програми на Информационно обслужване (или друг избран от НАП доставчик на ЕУУ). Съдът счита, че в случая не е налице отказ на Национална агенция за приходите да приеме данъчна декларация, подадена от К., по смисъла на чл. 99, ал. 5 от ДОПК. След като не е успял да подаде декларация чрез портала за електронни услуги на НАП, жалбоподателят е изпратил декларация с попълнение от него данни на електронен адрес в НАП, който не е обявен за подаване на документи и декларации – на ел.адрес на Информационния център. От там е получил отговор (с номер на ел.съобщение CRM:0105500 от 02.05.2024 г.), с който е уведомен, че този адрес не се ползва за подаване на декларации и са му посочени други варианти за подаване. Видно от разпечатка от интернет страницата на НАП (приложена по делото), в същата е посочено, че кореспонденция, подписана с електронен подпис (включително декларации и документи) се подава на имейл: [електронна поща]. По делото липсват данни З. К. да е подавал декларация на посочения електронен адрес, съответно да е получил отказ за входиране на декларацията му.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от АПК индивидуален административен акт е волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган, на лицата, осъществяващи публични функции и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Описаните от жалбоподателя действия не могат да се определят като индивидуален административен акт, доколкото няма постановен отказ. Няма извършено бездействие от страна на НАП, във връзка с неприемане на подадена от него декларация, предвид обстоятелството, че системата на НАП няма как да приеме декларацията, ако подателят не е използва програми на Информационно обслужване (или друг избран от НАП доставчик на ЕУУ) . В случая има незавършен опит за подаване на декларацията от страна на жалбоподателя, при

нежелание от страна на потребителя да използва програми на Информационно обслужване (или друг избран от НАП доставчик на ЕУУ, а не неприемане на същата от страна на системата на НАП. В жалбата са изложени възражения и искания от технически характер към предоставяните от НАП електронни услуги, които са извън компетентостта на настоящия съдебен състав.

Предвид изложеното, съдът счита жалбата срещу отказ на Национална агенция по приходите (НАП) от 30.04.2024 г. да приеме данъчна декларация, подписана с издаден от „Борика“ АД електронен подпис за неоснователна.

При този изход на правния спор, основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В негова полза следва да се присъди такова в размер на 150 (сто и петдесет) лева на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност на спора. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. тази сума следва да бъде изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или сумата, която следва да се присъди в полза на жалбоподателя е в размер на 76,69 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на З. К. К., [ЕГН], срещу отказ на Национална агенция по приходите (НАП) от 30.04.2024 г. да приеме данъчна декларация, подписана с издаден от „Борика“ АД електронен подпис.

ОСЪЖДА З. К. К., [ЕГН], да заплати на НАП-С. сумата от 76,69 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.